

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **F. T.**, , zast. JUDr. Janem Röslerem, advokátem se sídlem Revoluční 1044/23, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2023, č. j. MD-2947/2021-220/4, MD/2947/2021/220, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2023, č. j. 17 A 88/2023-25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný výše nadepsaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu pro civilní letectví ze dne 2. 9. 2020, č. j. 004231-20-301, kterým úřad shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 92 odst. 3 písm. c) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o civilním letectví“), tím, že ohrozil bezpečnost létání porušením leteckého předpisu, za což mu uložil pokutu ve výši 50 000 Kč a zákaz činnosti na dobu jednoho roku.

[2] Městský soud napadeným usnesením žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalovaného odmítl jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Zákon o civilním letectví neobsahuje speciální úpravu lhůty pro podání správní žaloby, uplatní se tedy obecná úprava podle § 72 odst. 1 s. ř. s. Žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 20. 4. 2023, což stvrdil svým podpisem. Zástupce žalobce na dotaz městského soudu sdělil, že rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 21. 4. 2023. Na výzvu městského soudu, aby se k těmto zjištěným skutečnostem, jež jsou vzájemně v rozporu, vyjádřil, nikterak nereagoval. Městský soud proto vyšel z data doručení zjištěného ze správního spisu,

tj. 20. 4. 2023, a uzavřel, že posledním dnem lhůty pro podání žaloby bylo úterý 20. 6. 2023. Žaloba dodaná do datové schránky městského soudu dne 21. 6. 2023 je tedy opožděná, a z tohoto důvodu ji odmítl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl výše označené usnesení městského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Navrhl napadené usnesení zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel namítá, že městský soud žalobu nesprávně odmítl, když v bodě 3. napadeného usnesení uvedl, že toto rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 20. 4. 2023, ačkoliv stěžovatel disponuje originálem obálky, na které je uveden den převzetí s datem 21. 4. 2023. Žaloba podaná 21. 6. 2023 je proto včasná, jelikož ji stěžovatel podal poslední den lhůty.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a že stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. *[Ž]alobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.* Podle odst. 4 stejného ustanovení nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.

[9] Stěžovatel namítal, že rozhodnutí žalovaného převzal až dne 21. 4. 2023, a tedy žalobu podal ve lhůtě, proto ji městský soud nesprávně odmítl jako opožděnou. Závěr stěžovatele však není správný a tato jediná kasační námitka není důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005-82, uvedl, že poštovní doručenky jsou soukromou listinou, neboť neexistuje žádný právní předpis, který by doručenkou ve správním řízení za veřejnou listinu prohlašoval (nověji srov. usnesení NSS ze dne 22. 8. 2022, č. j. 3 Azs 160/2021-56, odst. [11] a tam citovanou judikaturu). Skutečnost, že je doručenka soukromou listinou, ovšem neznamená, že by neměla žádnou důkazní sílu, tj. že by vůbec nebyla způsobilá prokázat doručení. Pro soukromé listiny však neplatí presumpce správnosti, aby měla strana, která tvrdí skutečnosti a prokazuje je doručenkou, povinnost důkazní a důkazního břemene, postačí druhé straně věrohodně popřít správnost doručenky (obdobně viz rozsudky NSS ze dne 31. 3. 2010,

pokračování

č. j. 9 As 65/2009-61, nebo ze dne 1. 3. 2024, č. j. 6 Ads 254/2023-42, odst. [13] a tam citovanou judikaturu).

[11] Pro úspěšné zpochybnění doručení písemnosti, rozhodnutí žalovaného, je nutné unést břemeno tvrzení, a sice „*předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení a údaje na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž zázilka doručena nebyla*“ (srov. usnesení NSS ze dne 16. 8. 2022, č. j. 7 Ads 195/2020-17, odst. [11] a tam citovanou judikaturu). Chtěl-li stěžovatel zpochybnit doručení rozhodnutí žalovaného, měl tak učinit již v řízení před městským soudem. Jelikož stěžovatel v žalobě neuvedl den, kdy mu bylo rozhodnutí žalovaného doručeno, vyzval jej městský soud přípisem ze dne 26. 6. 2023, č. j. 17 A 88/2023-6, aby soudu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto přípisu sdělil den doručení rozhodnutí žalovaného. Právní zástupce stěžovatele městský soud informoval, že napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 21. 4. 2023 (č. l. 9 spisu městského soudu). Městský soud poté dne 7. 8. 2023 vyzval stěžovatele, aby se ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení této výzvy vyjádřil ke zjištění, že ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno již dne 20. 4. 2023, a nikoliv 21. 4. 2023, jak tvrdí. Výzva byla právnímu zástupci stěžovatele doručena dne 10. 8. 2023 (doručenka na č. l. 22 spisu městského soudu), na tuto výzvu však stěžovatel do vydání napadeného usnesení nereagoval. Stěžovatel tedy v řízení před městským soudem břemeno tvrzení v souladu s uvedenými závěry judikatury zdejšího soudu neunesl, ačkoliv mu městský soud poskytl dostatečný prostor.

[12] Kasační soud ze správního spisu ověřil, že rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno dne 20. 4. 2023, což stvrdil svým vlastnoručním podpisem (doručenka na č. l. 4 spisu žalovaného). Stěžovatel pak městskému soudu, aniž by jakkoliv zpochybnil svůj podpis a jiné údaje uvedené na doručence, pouze sdělil, že mu rozhodnutí bylo doručeno dne 21. 4. 2023 (č. l. 9 spisu městského soudu), aniž by v kontextu výše citované judikatury jednoznačně přdestřel, z jakých konkrétních důvodů se domnívá a tvrdí, že mu bylo rozhodnutí doručeno dne 21. 4. 2023 (viz již citovaný rozsudek NSS č. j. 9 As 65/2009-61, nebo rozsudek ze dne 16. 2. 2017, č. j. 9 As 103/2016-35, odst. [16]). Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že městský soud správně žalobu napadeným usnesením pro opožděnost odmítl.

[13] Stěžovatel ke kasační stížnosti přiložil jako důkaz o doručení rozhodnutí žalovaného dne 21. 4. 2023 kopii obálky. Obecně platí, že stěžovatel si nemá šetřit důkazy osvědčující v žalobě tvrzené skutečnosti až na řízení o kasační stížnosti, neboť by tím v podstatě popíral přezkumný charakter řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud se již v minulosti zabýval obdobnou situací jako v nyní souzené věci. Mimo jiné ve vztahu k odmítnutí žaloby pro opožděnost v rozsudku ze dne 5. 1. 2010, č. j. 2 Afs 87/2009-131, dovodil, že byl-li žalobce v řízení před krajským (městským) soudem seznámen s důkazy vyvracejícími jím tvrzené okolnosti doručení správního rozhodnutí, a neuplatnil-li na výzvu krajského (městského) soudu důkazy na podporu svých tvrzení, nelze tyto důkazy předložit až v řízení o kasační stížnosti dle § 109 odst. 5 s. ř. s. [tehdy § 109 odst. 4 s. ř. s.] (k tomu srov. Kühn, Z. § 109 Řízení před Nejvyšším správním soudem. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019. s. 1011).

[14] Vztaženo na nyní projednávanou věc, stěžovatel sice v řízení před městským soudem nejdříve sdělil, že rozhodnutí žalovaného mu bylo doručeno dne 21. 4. 2023, avšak na výzvu

městského soudu, aby se vyjádřil k rozporu mezi jím uvedeným dnem doručení a dnem zjištěným soudem ze správního spisu, konkrétně z doručenky, již nijak nereagoval. Obálku, kterou předložil v kasační stížnosti, městskému soudu nedoložil, ani nepředestřel plausibilní tvrzení zpochybňující doručení rozhodnutí dne 20. 4. 2023, ač zjevně mohl. Z ničeho nevyplývá, že by stěžovateli cokoliv bránilo předložit obálku již v řízení před městským soudem. Nejvyšší správní soud se k obsahu obálky a její vypovídající hodnotě nikterak blíže nevyjadřuje, neboť je toho názoru, že ji stěžovatel mohl předložit již v řízení před městským soudem, a proto k ní podle § 109 odst. 5 s. ř. s. vůbec nepřihlíží.

[15] Kasační soud se tedy se závěrem městského soudu o opožděnosti žaloby ztotožňuje. Napadené usnesení není nezákonné.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační námitce nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu